

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2023. december 21.*

„Előzetes döntéshozatal – Az Európai Iskolák alapszabályát meghatározó egyezmény – A 27. cikk (2) bekezdése – Az Európai Iskolák általános szabályzata – 62., 66. és 67. cikk – Az osztályozó értekezlet által egy közép fokú tanulmányokat folytató tanuló magasabb évfolyamba bocsátásának megtagadásáról hozott határozat vitatása – A nemzeti bíróságok hatáskörének hiánya – Az Európai Iskolák felülbírálati bizottságának kizárólagos hatásköre – Hatékony bírói jogvédelem”

A C-431/22. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Corte suprema di cassazione (semmitőszék, Olaszország) a Bírósághoz 2022. június 28-án érkezett, 2022. június 6-i határozatával terjesztett elő

a **Scuola europea di Varese**

és

PD mint az NG feletti szülői felügyeletet gyakorló személy,

LC mint az NG feletti szülői felügyeletet gyakorló személy

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: A. Prechal tanácselnök (előadó), F. Biltgen, N. Wahl, J. Passer és M. L. Arastey Sahún bírák,

főtanácsnok: M. Szpunar,

hivatalvezető: Illéssy I. tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2023. május 4-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Scuola europea di Varese képviselőjében A. De Peri Lozito, R. Invernizzi és M. Luciani avvocati,

* Az eljárás nyelve: olasz.

- PD és LC képviselőjében M. L. De Margheriti és R. Massaro avvocati,
- az Európai Bizottság képviselőjében M. Bruti Liberati, I. Melo Sampaio, A. Spina és L. Vernier, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2023. július 13-i tárgyaláson történt meghallgatását követően, meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az Európai Iskolák alapszabályát megállapító, a tagállamok és az Európai Közösségek között 1994. június 21-én Luxemburgban kötött egyezmény (HL 1994. L 212., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 16. fejezet, 1. kötet, 16. o.; a továbbiakban: az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény) 27. cikke (2) bekezdésének értelmezésére irányul.
- 2 Ezt a kérelmet a Scuola europea di Varese (varesei Európai Iskola, Olaszország) és a kiskorú fiuk, NG törvényes képviselőiként eljáró PD és LC között annak tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, hogy az olasz bíróságok hatáskörrel rendelkeznek-e az osztályozó értekezlet által hozott, az ezen iskolában középiskolai ötödik osztályba járó NG magasabb évfolyamba bocsátását megtagadó határozat megsemmisítése iránti kereset elbírálására.

Jogi háttér

A Bécsi Egyezmény

- 3 A szerződések jogáról szóló 1969. május 23-i Bécsi Egyezmény (*Recueil des traités des Nations unies*, 1155. kötet, 331. o.; kihirdette: az 1987. évi 12. tvr.; a továbbiakban: Bécsi Egyezmény) „Az egyezmény hatálya” című 1. cikke értelmében az egyezményt „az államok közötti szerződésekre kell alkalmazni”.
- 4 Ezen egyezménynek „Az egyezmény hatályán kívül eső nemzetközi megállapodások” című 3. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Az a tény, hogy az egyezmény hatálya nem terjed ki az államok és a nemzetközi jog más alanyai közötti, vagy a nemzetközi jog ezen más alanyai közötti, illetve a nem írásos formában kötött nemzetközi megállapodásokra, nem érinti:

[...]

- b) az egyezményben foglalt minden olyan szabálynak ezekre történő alkalmazását, amelyeknek a nemzetközi jog alapján az egyezménytől függetlenül alávetettek;

[...]”

5 A Bécsi Egyezménynek „Az értelmezés általános szabályai” című 31. cikke értelmében:

„1. A szerződést jóhiszeműen, kifejezéseinek szövegösszefüggésükben szokásos értelme szerint, valamint tárgya és célja figyelembevételével kell értelmezni.

[...]

3. A szövegösszefüggés mellett figyelembe kell venni:

a) a részes felek között a szerződés értelmezésére vagy rendelkezéseinek alkalmazására vonatkozóan létrejött bármely utólagos megállapodást;

b) a szerződés alkalmazása során utólag kialakult olyan gyakorlatot, amely a szerződés értelmezését illetően a részes felek megegyezését jelenti;

c) a nemzetközi jognak a részes felek viszonyában alkalmazható bármely idevonatkozó szabályát.

[...]”

Az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény

6 Az Európai Iskolák létrehozása eredetileg két jogi aktuson alapul: egyrészt az Európai Iskolák alapszabályán, amelyet 1957. április 12-én Luxembourgban írtak alá (*Recueil des traités des Nations unies*, 443. kötet, 129. o.), másrészt az Európai Iskolák létrehozásáról szóló, az Európai Iskolák alapszabályára hivatkozó jegyzőkönyvön, amelyet 1962. április 13-án Luxembourgban írtak alá (*Recueil des traités des Nations unies*, 752. kötet, 267. o.). E jogi aktusok helyébe lépett az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény, amely 2002. október 1-jén lépett hatályba.

7 Az Európai Közösségnek és az Európai Atomenergia Közösségnek az Európai Iskolák alapszabályát meghatározó egyezmény aláírására és megkötésére való felhatalmazásáról szóló, 1994. június 17-i 94/557/EK, Euratom tanácsi határozat (HL 1994. L 212., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 16. fejezet, 1. kötet, 14. o.) harmadik és negyedik preambulumbekzdése, valamint az Európai Iskolák alapszabályának megállapításáról szóló egyezmény megkötéséről szóló, 1994. június 17-i 94/558/ESZAK bizottsági határozat (HL 1994. L 212., 15. o.; magyar nyelvű különkiadás 16. fejezet, 1. kötet, 29. o.) harmadik és negyedik preambulumbekzdése a következőket mondja ki:

mivel [a Közösségek]nek az [Európai Iskolák alapszabályát megállapító] egyezmény végrehajtásában való részvételére a közösségi célkitűzések elérésének biztosítása érdekében van szükség;

mivel [a Közösségek] az egyezmény végrehajtásában az egyezményben meghatározott szabályokból, illetve az egyezmény rendelkezéseivel összhangban elfogadott jövőbeli jogi aktusokból eredő jogainak gyakorlása révén vesz[nek] részt”.

- 8 Az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény első, második, harmadik és negyedik preambulumbekzdésének szövege a következő:

„figyelembe véve, hogy az európai intézmények megfelelő működésének biztosítása érdekében 1957-től kezdődően az Európai Közösségek alkalmazottai gyermekeinek együttes oktatását biztosító intézmények kerültek felállításra, amelyek az »Európai Iskola« nevet viselik;

figyelembe véve, hogy az Európai Közösségek gondot fordítanak arra, hogy biztosítsák e gyermekek együttes oktatását, és hogy erre a célra hozzájárulást különítsenek el az Európai Iskolák költségvetése számára;

figyelembe véve, hogy az Európai Iskolák rendszere »sui generis« [helyesen: rendszere sui generis rendszer]; figyelembe véve, hogy egyfajta együttműködést képez a tagállamok, illetve közöttük és az Európai Közösségek között, miközben teljes mértékben elismerésre kerül a tagállamok felelőssége a tananyag és az oktatási rendszer megtervezése, valamint a kulturális és nyelvi különbözőség terén;

figyelembe véve, hogy

- az Európai Iskolák 1957-ben elfogadott Alapszabályát konszolidálni kell, hogy azt a Szerződő Felek által elfogadott, vonatkozó szövegekben figyelembe lehessen venni,
- az Európai Közösségek fejlődésének figyelembevételével ki kell igazítani,
- az Iskolák szervezetein belüli döntéshozási eljárást módosítani kell,
- az Iskolák működésében szerzett tapasztalatot figyelembe kell venni,
- a tantestület, illetve az általa [helyesen: a jelen alapszabály által] lefedett egyéb más személyek számára megfelelő jogi védelmet kell biztosítani az Igazgatótanács és a végrehajtó bizottság határozatai ellen; ebből a célból szigorúan korlátozott jogképességű [helyesen: hatáskörű] felülbírálati bizottságot kell létrehozni,
- a felülbírálati bizottság joghatósága nem sérti a nemzeti bíróságok joghatóságát polgári és büntetőjogi ügyekben [helyesen: a felülbírálati bizottság hatásköre nem érinti a nemzeti bíróságok polgári és büntetőjogi felelősséggel kapcsolatos hatáskörét].”

- 9 Az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény 1. cikkének második bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„Az Iskolák célja, hogy biztosítsa az Európai Közösségek alkalmazottai gyermekeinek együttes oktatását. [...]”

- 10 Az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény 6. cikke a következőket mondja ki:

„Minden iskola rendelkezik az 1. cikkben meghatározott céljainak eléréséhez szükséges jogi személyiséggel. [...] Félként szerepelhet jogi eljárásokban [...]”

A jogait és kötelességeit illetően, az Iskolát a jelen Egyezmény különös rendelkezéseivel összhangban minden egyes tagállamban úgy tekintik, mintha közjog által szabályozott oktatási intézmény lenne.”

11 Az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény 7. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Az összes Iskolára vonatkozó közös szervek:

1. az Igazgatótanács;
2. a főtitkár;
3. a felügyelő bizottság;
4. a felülbírálati bizottság.

Minden egyes Iskolát a végrehajtó bizottság irányítja a vezető tanár vezetésével.”

12 Az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény 8. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„[...] az Igazgatótanács a következő tagokból áll:

- a) az Európai Közösségek minden egyes tagállamának miniszteri szintű képviselője vagy képviselői, akik felhatalmazással rendelkeznek az adott tagállam kormányának képviseletére, azzal a feltétellel, hogy minden egyes tagállamnak csak egy szavazata van;
- b) az Európai Közösségek Bizottságának egy tagja;
- c) a személyzeti bizottság által kijelölt képviselő (a tantestületből);
- d) a tanulók szüleinek képviselője, akit a szülői munkaközösség jelöl ki”.

13 Az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény 9. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő:

„Kivéve azokat az eseteket, amikor az egyezmény egyhangú szavazatot követel meg, az Igazgatótanács határozatait a tagok kétharmados többségével kell meghozni [...]”.

14 Az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény 10. cikke a következőket írja elő:

„Az Igazgatótanács felügyeli ennek az egyezménynek a végrehajtását [helyesen: feladata ennek az egyezménynek a végrehajtása]; ebből a célból nevelési, költségvetési és pénzügyi téren [...] rendelkezik a szükséges döntéshozói hatalommal [helyesen: jogkörrel].

Az Igazgatótanácsnak meg kell állapítania az Iskolák általános szabályzatát.

[...]”

15 Az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény 11. cikke értelmében:

„Nevelési kérdésekben az Igazgatótanács meghatározza, hogy mely tantárgyakat kell biztosítani és hogyan kell azokat megszervezni. A megfelelő felügyelő bizottság véleménye alapján különösképpen a következőket kell elvégeznie:

[...]

3. [...] Szabályok lefektetése a tanulóknak a következő évfolyamba vagy a középiskolába léptetésével kapcsolatban [...]
4. az iskolában elvégzett munkát bizonyító, megtartandó vizsgák biztosítása; a vizsgákkal kapcsolatos szabályok megállapítása, vizsgabizottságok kinevezése és oklevelek odaítélése. [...] az írásbeli vizsgák anyag[ának meghatározása].”
- 16 Az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény 12. cikke a következőket írja elő:
„Adminisztratív [helyesen: Igazgatási] kérdésekben az Igazgatótanács feladatai közé tartoznak a következők:
[...]
2. a főtitkár [...] kinevezése;
[...].”
- 17 Az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény 14. cikke a következőképpen rendelkezik:
„A főtitkár képviseli az Igazgatótanácsot [...]. Jogi ügyekben ő képviseli az Iskolákat. Felelősséggel tartozik az Igazgatótanácsnak.”
- 18 Az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény 26. cikke a következőket mondja ki:
„A Szerződő Felek között ezen egyezmény értelmezésével és alkalmazásával kapcsolatos és az Igazgatótanács által még nem megoldott vitás kérdések [helyesen: A Szerződő Felek közötti, ezen egyezmény értelmezésével és alkalmazásával kapcsolatos, az Igazgatótanács által nem rendezhető vitás kérdések] az Európai Közösségek Bíróságának kizárólagos hatáskörébe tartoznak.”
- 19 Az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény 27. cikke a következőket írja elő:
„1. A Felülbírálati Bizottság felállítása ezennel megtörténik.
2. Első és végső fokon, illetve amikor minden egyéb eljárási lehetőség kimerült, a felülbírálati bizottság kizárólagos hatáskörébe tartozik a jelen egyezmény hatálya alá tartozó minden személy esetében (az igazgatási és a kisegítő személyzet kivételével) az egyezmény alapján meghozott intézkedések és szabályok jogszerűségével kapcsolatos minden vitás kérdés, amely egy iskola végrehajtó bizottságának Igazgatótanácsa részéről hátrányosan érinti az ilyen személyeket abban az esetben, amikor hatáskörüket a jelen egyezményben meghatározott módokon gyakorolják. [Helyesen: Első és végső fokon, illetve amikor minden egyéb közigazgatási eljárási lehetőség kimerült, a felülbírálati bizottság kizárólagos hatáskörébe tartozik minden olyan vitás kérdés, amely a jelen egyezménynek a hatálya alá tartozó személyekre (az igazgatási és a kisegítő személyzet kivételével) való alkalmazására, valamint valamely iskolának a jelen egyezményben ráruházott hatáskörében eljáró Igazgatótanácsa vagy végrehajtó bizottsága által e személyek tekintetében meghozott, az egyezményen vagy az egyezmény alapján elfogadott szabályokon alapuló, sérelmet okozó aktus jogszerűségére vonatkozik]. Ha az ilyen vitás kérdések pénzügyi jellegűek, a felülbírálati bizottság korlátlan hatáskörrel rendelkezik.

Az ilyen eljárásokra vonatkozó feltételeket és részletes szabályokat szükség szerint a tantestület szolgálati szabályzata vagy a részidős tanárok [helyesen: szerződéses tanárok] alkalmazási feltételei, illetve az Iskolák általános szabályzata tartalmazza.

3. A felülbírálati bizottság tagjai olyan személyek, akiknek függetlensége kétségen felül áll, és akik a törvény szerint erre a feladatra alkalmasak [helyesen: és akik elismert jogi szakértelemmel rendelkeznek].

Csak az Európai Közösségek Bírósága által összeállított listán szereplő személyek választhatók meg a felülbírálati bizottság tagjaivá.

4. A felülbírálati bizottság alapszabályát az Igazgatótanács egyhangú határozattal fogadja el.

A felülbírálati bizottság alapszabálya határozza meg a bizottság tagjainak számát, az Igazgatótanács által történő kinevezésük rendjét, hivatali idejük tartamát és a rájuk alkalmazható pénzügyi rendelkezéseket [helyesen: és pénzbeli juttatásaik szabályait]. Az alapszabály határozza meg a bizottság működésének módját is.

5. A felülbírálati bizottság elfogadja saját eljárási szabályzatát, amely az alapszabály alkalmazásához szükséges rendelkezéseket tartalmazza.

Az eljárási szabályzat az Igazgatótanács egyhangú hozzájárulását igényli [helyesen: Az eljárási szabályzatot az Igazgatótanácsnak egyhangúlag jóvá kell hagynia].

6. A felülbírálati bizottság döntései a Felekre nézve kötelezőek, és amennyiben utóbbiak azokat nem valósítják meg [helyesen: nem teljesítik], a tagállamok megfelelő hatóságai által az ország adott jogszabályaival összhangban végrehajthatók.

7. Az egyéb vitás kérdések, amelyekben az Iskolák Félként vesznek részt, az országos igazgatszolgáltatás hatáskörébe [helyesen: a nemzeti bíróságok hatáskörébe] tartoznak. A jelen cikk különösképpen nem érinti a nemzeti bíróságok polgári és büntetőjogi kérdésekben való joghatóságát [helyesen: polgári és büntetőjogi felelősséggel kapcsolatos hatáskörét].”

20 Az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény 31. cikkének (4) bekezdése értelmében:

„Bármely Szerződő Fél kérelmezheti ezen egyezmény kiegészítését. Ebben az esetben ez irányú kérelméről értesítenie kell Luxemburg kormányát. Luxemburg kormánya az Európai Közösségek Tanácsában elnöki tisztet ellátó Szerződő Féllel megteszi a szükséges előkészületeket egy kormányközi konferencia összehívása érdekében.”

Az Európai Iskolák általános szabályzata

21 Az Európai Iskolák általános szabályzata alapügy tényállására alkalmazandó 2014–03-D-14-fr-11. sz. változata (a továbbiakban: 2014. évi szabályzat) 61. cikke A. részének (1) bekezdése kimondja, hogy a középfokú tanulmányok során az iskolaév végén az illetékes osztályozó értekezlet hozza meg a magasabb évfolyamba lépésről szóló határozatokat.

- 22 A 2014. évi szabályzatnak „Az évismétlésről szóló határozatokkal szembeni jogorvoslat” című 62. cikke értelmében:

„1. Az osztályozó értekezletek határozatait a tanulók törvényes képviselői kizárólag az iskola és a tanuló törvényes képviselői által benyújtott iratok alapján a főtitkár által elismert alaki hibára vagy új tényre hivatkozással támadhatják meg.

Alaki hiba alatt a magasabb évfolyamba lépés tekintetében követendő eljárásra vonatkozó valamely jogi szabály olyan megsértése értendő, amelynek hiányában az osztályozó értekezlet határozata eltérő lett volna.

A tanuló oktatási támogatási programokba való bevonása formájában nyújtott segítség hiánya nem minősül alaki hibának, kivéve, ha bizonyítják, hogy a tanuló vagy törvényes képviselői ezt a segítséget kérelmezték, és azt az iskola visszaélészerűen tagadta meg.

A vizsgák gyakorlati megszervezésének módja az iskolák feladata, és nem tekinthető alaki hibának.

Új tény alatt értendő minden olyan körülmény, amelyet azért nem hoztak az osztályozó értekezlet tudomására, mert az a tanácskozás időpontjában mindenki – a tanárok, a szülők és a tanulók – előtt ismeretlen volt, és amely befolyásolhatta volna az osztályozó értekezlet határozatának tartalmát. A szülők előtt ismert, de az osztályozó értekezlet tudomására nem hozott tény nem minősíthető a jelen rendelkezés értelmében vett új ténynek.

A tanulók képességeinek értékelése, az iskolaév során valamely fogalmazásra vagy munkára vonatkozó osztályzat adása, valamint a 61. B-5. cikk szerinti különleges körülmények értékelése kizárólag az osztályozó értekezlet mérlegelési jogkörébe tartozik. Ezekkel szemben jogorvoslatnak nincs helye.

2. A jogorvoslati kérelem főtitkárhoz történő benyújtására vonatkozó határidő az iskolaév végétől számított hét naptári nap. [...]

[...]

A főtitkárnak (vagy hatáskör-átruházás alapján a főtitkárhelyettesnek) a jogorvoslati kérelemről augusztus 31-ig kell határoznia. A jelen szabályzat 66. és 67. cikke alkalmazandó. Ha megállapítást nyer, hogy a jogorvoslati kérelem elfogadható és megalapozott, az osztályozó értekezlet újból határoz az ügyben.

Az új határozattal szemben is lehet közigazgatási jogorvoslati kérelemmel fordulni a főtitkárhoz [...].”

- 23 A 2014. évi szabályzat „Közigazgatási jogorvoslatok” című 66. cikke a következőképpen rendelkezik:

„1. A [62. cikkben] említett határozatokkal szemben [az e cikkben] meghatározott feltételek szerint közigazgatási jogorvoslattal lehet élni. [...]

[...]

5. A főtítkárnak a közigazgatási jogorvoslati kérelmet elbíráló határozatát közölni kell a kérelmet előterjesztő féllel (felekkel).”

24 A 2014. évi szabályzat „Fellebbezések” című 67. cikke a következőképpen rendelkezik:

„1. Az előző cikkben említett jogorvoslati kérelmek tárgyában hozott, kifejezett vagy hallgatólagos közigazgatási határozatokkal szemben a vitatott határozattal közvetlenül érintett tanulók törvényes képviselői fellebbezést nyújthatnak be az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény 27. cikke szerinti felülbírálati bizottsághoz.

[...]

4. A fellebbezést – az elfogadhatatlanság terhe mellett – a megtámadott határozat közlésétől vagy közzétételétől [...] számított kéthetes határidőn belül kell benyújtani.

5. A jelen cikk szerinti jogorvoslati kérelmek kivizsgálása és elbírálása a felülbírálati bizottság eljárási szabályzatában foglalt feltételek szerint történik.

6. A felülbírálati bizottságnak a jogorvoslati kérelem kézhezvételétől számított hat hónapon belül kell határozatot hoznia, az Európai Iskolák felülbírálati bizottsága eljárási szabályzatának 16., 34. és 35. cikke alkalmazásának sérelme nélkül, amely cikkek rendelkeznek az ideiglenes intézkedés iránti kérelem benyújtásának lehetőségéről.”

25 Az osztályozó értekezlet évisméltésléről szóló határozatával szembeni jogorvoslati kérelmet elbíráló főtítkári határozat vizsgálatára irányuló, a felülbírálati bizottság előtti bírósági jogorvoslat lehetőségét az Európai Iskolák általános szabályzatának 2005. február 2-án hatályba lépett 2004–D-6010-fr-5. sz. változata (a továbbiakban: 2005. évi szabályzat) vezette be. Korábban az Európai Iskolák általános szabályzata nem írt elő a felülbírálati bizottság előtti jogorvoslatot, és a tanuló jogi képviselői csak közigazgatási jogorvoslattal élhettek.

Az olasz jog

26 A codice di procedura civile (polgári perrendtartás) 41. cikke szerint:

„Amíg az ügyet első fokon érdemben nem bírálták el, bármely fél kérheti a Corte suprema di cassazione (semmitőszék, Olaszország) egyesített tanácsát, hogy döntsön hatáskörrel kapcsolatos kérdésben [...]”.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

27 2020. június 25-én a varesei Európai Iskola középiskolai ötödik osztályba járó NG szüleivel közölték az illetékes osztályozó értekezlet azon határozatát, amely szerint az osztályozó értekezlet nem engedélyezi NG magasabb évfolyamba lépését.

28 2020. július 20-án PD és LC keresetet indított a Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia (Lombardia tartomány közigazgatási bírósága, Olaszország) előtt e határozat megsemmisítése iránt.

- 29 2020. szeptember 9-i végzésével e bíróság megállapította, hogy hatáskörrel rendelkezik e kereset elbírálására, és helyt adott a hozzá benyújtott, NG feltételelesen magasabb évfolyamba bocsátására vonatkozó ideiglenes intézkedés iránti kérelemnek, és az ügy érdemi vizsgálatát a 2021. október 19-i tárgyalásra tűzte ki.
- 30 2021. október 13-án a varesei Európai Iskola a polgári perrendtartás 41. cikke alapján eljárva a hatáskör kérdésének előzetes elbírálása iránti kérelmet terjesztett a Corte suprema di cassazione (semmitőszék) egyesített tanácsa elé annak érdekében, hogy állapítsák meg az olasz bíróságoknak az említett jogvita elbírálására vonatkozó hatáskörének hiányát. Ezen iskola szerint ugyanis a felülbírálati bizottság e tekintetben az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény 27. cikkének és a 2014. évi szabályzat 67. cikke (1) bekezdésének együttesen értelmezett rendelkezései alapján kizárólagos hatáskörrel rendelkezik.
- 31 PD és LC, valamint az ügyészség ezzel szemben úgy vélik, hogy az olasz bíróságok hatáskörrel rendelkeznek a szóban forgó jogvita elbírálására, mivel többek között az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény 27. cikkének (2) bekezdése értelmében a felülbírálati bizottság kizárólagos felülvizsgálati jogköre az Európai Iskolák Igazgatótanácsától vagy az iskola végrehajtó bizottságától származó, sérelmet okozó aktusokra korlátozódik. Az alapeljárásban részt vevő felek álláspontja szerint a felülbírálati bizottság hatáskörének az osztályozó értekezlet által elfogadott aktusokra való kiterjesztése az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény módosításának minősül, amelyre csak az ezen egyezmény 31. cikkének (4) bekezdésében előírt eljárásnak megfelelően kerülhet sor.
- 32 PD és LC továbbá azon a véleményen van, hogy a 2014. évi szabályzat 62. cikkének (1) bekezdése, 66. cikkének (1) bekezdése és 67. cikkének (1) bekezdése a tanuló törvényes képviselői számára csupán lehetőséget biztosít arra, hogy az osztályozó értekezlet határozatával szemben jogorvoslati kérelmet nyújtsanak be a főtitkárhoz, amelyet a felülbírálati bizottság előtti fellebbezés követhet. E törvényes képviselők ezért továbbra is szabadon dönthetnek másik jogorvoslati lehetőség mellett, és így az osztályozó értekezlet határozatát közvetlenül az illetékes nemzeti bíróság előtt támadhatják meg.
- 33 Az olasz bíróságok hatáskörére vonatkozó ezen előzetes kérdésben eljáró Corte suprema di cassazione (semmitőszék) rámutat, hogy 1999. március 15-i ítéletében (IT:CASS:1999:138CIV) a jelen ítélet 28. pontjában említett jogvitát jellemzőkhöz hasonló körülmények között az ilyen hatáskör mellett döntött. Ebben az ítéletben a Corte suprema di cassazione (semmitőszék) ugyanis úgy ítélte meg, hogy az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény 27. cikkének (1), (2) és (7) bekezdésével összefüggésben értelmezett 6. cikkének második bekezdése értelmében a felülbírálati bizottság kizárólagos hatásköre az Igazgatótanácstól vagy valamely Európai Iskola végrehajtó bizottságától származó, sérelmet okozó aktusokra terjed ki, az osztályozó értekezlet által elfogadott aktusokra azonban nem.
- 34 A Corte suprema di cassazione (semmitőszék) ugyanakkor megjegyzi, hogy a határozathozatal időpontjában az Európai Iskolák hatályos általános szabályzata az osztályozó értekezletnek a középfokú tanulmányokat folytató tanuló magasabb évfolyamba bocsátásának megtagadásáról szóló határozatával szemben csak az Európai Iskolák belüli, kizárólag közigazgatási jellegű jogorvoslatról rendelkezett, és nem biztosított még lehetőséget arra, hogy az ilyen határozatokkal kapcsolatban peres eljárás keretében a felülbírálati bizottsághoz forduljanak.

- 35 Márpedig a kérdést előterjesztő bíróság szerint az a körülmény, hogy az ilyen bírósági jogorvoslat lehetőségét időközben a 2005. évi szabályzat biztosította, és ezt követően a 2014. évi szabályzat 67. cikke megerősítette, igazolhatja a felülbírálati bizottság ilyen típusú jogviták elbírálására vonatkozó kizárólagos hatáskörének elismerését.
- 36 E bíróság szerint úgy tűnik, hogy e megoldást meghatározó jelleggel alátámaszthatják egyrészt a 2015. március 11-i Oberto és O’Leary ítéletből (C-464/13 és C-465/13, a továbbiakban: Oberto és O’Leary ítélet, EU:C:2015:163) levonható következtetések, amelyben a Bíróság a Bécsi Egyezmény szabályaira támaszkodva már elismerte, hogy a felülbírálati bizottság érvényesen felruházható kizárólagos hatáskörrel az Európai Iskola igazgatója által hozott, az iskola egyik tanára számára sérelmet okozó aktussal szembeni jogorvoslati kérelmek elbírálására.
- 37 E tekintetben relevánsnak bizonyulhat továbbá az Európai Unió Törvényszékének 2020. június 18-i JT kontra Secrétaire général des écoles européennes és Chambre de recours des écoles européennes végzése (T-42/20, EU:T:2020:278), valamint a varesei Európai Iskola által benyújtott különböző dokumentumok, és különösen az a számos határozat, amelyben a felülbírálati bizottság az osztályozó értekezletnek a tanuló magasabb évfolyamba bocsátását megtagadó határozataival kapcsolatos jogvitákban határozott, és amely révén ily módon állandó ítélkezési gyakorlatot alakított ki azóta, hogy a 2005. évi szabályzat ilyen jogviták elbírálására vonatkozó hatáskört ruházott rá.
- 38 A kérdést előterjesztő bíróság rámutatott ugyanakkor arra, hogy az Oberto és O’Leary ítélet az egyik Európai Iskola igazgatója által, az Európai Iskola és egy szerződéses tanár közötti munkaszerződésben szereplő, a munkaviszony időtartamának korlátozásáról hozott aktusra vonatkozott, és a felülbírálati bizottság hatásköre e tekintetben nem az Európai Iskolák általános szabályzatából, hanem a szerződéses tanárok személyzeti szabályzatából eredt, és e bíróság azon az állásponton van, hogy az Oberto és O’Leary ügy és a jelen ügy közötti ténybeli különbségek miatt nem állapítható meg, hogy az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény 27. cikkének (2) bekezdése értelmezése a jelen esetben annyira nyilvánvaló, hogy nem enged teret semmilyen észszerű kétségnek.
- 39 E körülmények között a Corte suprema di cassazione (semmitőszék) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni [az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény] 27. cikke (2) bekezdése első albekezdésének első mondatát, hogy első és végső fokon, illetve amikor az általános szabályzat szerinti minden egyéb közigazgatási eljárási lehetőség kimerült, az abban megjelölt felülbírálati bizottság kizárólagos hatáskörébe tartozik a tanár-szülő-diák (küldöttek) osztályozó értekezletének középfokú tanulmányokat folytató tanuló évismétléséről elfogadott határozatával kapcsolatos minden vitás kérdés?”

A gyorsított eljárás alkalmazása iránti kérelemről

- 40 A kérdést előterjesztő bíróság kérte, hogy a Bíróság a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelmet az eljárási szabályzatának 105. cikke alapján gyorsított eljárásban bírálja el. Kérelmének alátámasztására e bíróság arra hivatkozott, hogy ezen eljárás alkalmazását az indokolja, hogy az érintett tanuló iskolai helyzetét a lehető leggyorsabban tisztázni kell, valamint hogy az Európai

Iskolák alapszabályát megállapító egyezményben részes valamennyi szerződő félnek érdeke, hogy pontosítsák a felülbírálati bizottság hatáskörének terjedelmét az alapügyben szereplőhöz hasonló jogvitákat illetően.

- 41 A Bíróság eljárási szabályzata 105. cikkének (1) bekezdése azt írja elő, hogy a kérdést előterjesztő bíróság kérelmére vagy kivételesen hivatalból a Bíróság elnöke az előadó bíró és a főtanácsnok meghallgatását követően dönthet úgy, hogy az előzetes döntéshozatal tekintetében gyorsított eljárást alkalmaz, ha az ügy jellege megköveteli, hogy elbírálására a lehető legrövidebb időn belül kerüljön sor.
- 42 Emlékeztetni kell arra, hogy ez a gyorsított eljárás olyan eljárási eszköznek minősül, amelynek célja a rendkívül sürgős helyzetekre való reagálás (2021. december 21-i *Randstad Italia* ítélet, C-497/20, EU:C:2021:1037, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 43 A jelen ügyben a Bíróság elnöke 2022. július 21-én úgy határozott, hogy a jelen ítélet 40. pontjában említett kérelemnek nem indokolt helyt adni.
- 44 E tekintetben a Bíróság ítélkezési gyakorlatából az következik, hogy önmagában a jogalanyok azon érdeke – bármennyire jogos is –, hogy a lehető legrövidebb időn belül meghatározzák az uniós jogból eredő jogaik terjedelmét, nem alkalmas arra, hogy az eljárási szabályzat 105. cikkének (1) bekezdése értelmében vett kivételes körülmény fennállását megalapozza (a Bíróság elnökének 2013. november 28-i *Sähköalojen ammattiliitto végzése*, C-396/13, EU:C:2013:811, 16. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 45 A jelen ügyben konkrétan az érintett tanuló helyzetét illetően meg kell állapítani egyrészt, hogy az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban foglalt megállapítások szerint a Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia (Lombardia tartomány közigazgatási bírósága) 2020. szeptember 9-én elrendelte, hogy a tanulót a 2020/2021-es tanévben feltételesen magasabb évfolyamba léptessék. Másrészt a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelmet csak 2022. június 28-án terjesztették a Bíróság elé, így a Bíróságtól várt válasznak mindenképpen csak a 2022/2023-as tanévben lehetett volna esetleges konkrét következményei az említett tanuló iskolai pályafutását illetően. Ilyen körülmények között nem állapítható meg a jelen ítélet 42. pontjában ismertetett ítélkezési gyakorlat értelmében vett rendkívül sürgős helyzet fennállása.
- 46 Egyébiránt az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény szerződő feleinek azon feltételezett érdeke – bármennyire jogos is –, hogy a lehető legrövidebb időn belül tisztázzák a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelemben felvetett értelmezési kérdést, nem bizonyítja a Bíróság eljárási szabályzata 105. cikkének (1) bekezdése értelmében vett kivételes körülmény fennállását.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 47 Egyetlen kérdésével a Corte suprema di cassazione (semmitőszék) lényegében arra vár választ, hogy az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény 27. cikkének (2) bekezdését a 2014. évi szabályzat 61., 62., 66. és 67. cikkével összefüggésben úgy kell-e értelmezni, hogy az e szabályzattal bevezetett közigazgatási eljárási lehetőség kimerülését követően első és végső fokon a felülbírálati bizottság kizárólagos hatáskörébe tartozik az Európai Iskolák osztályozó értekezleteinek a tanuló magasabb középiskolai évfolyamba bocsátásának megtagadásáról szóló határozatának jogszerűségével kapcsolatos minden jogvita.

A Bíróság hatásköréről

- 48 A tárgyaláson PD és LC kétségeit fejezte ki azzal kapcsolatban, hogy a Bíróság hatáskörrel rendelkezik-e arra, hogy a jelen ügyben előzetes döntést hozzon, és lényegében arra hivatkoztak, hogy az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény 26. cikke értelmében a Bíróságnak csak akkor van jogalapja határozni az egyezmény értelmezésére vonatkozó kérdésekről, ha az egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatban az egyezményben részes szerződő felek között olyan jogvita merül fel, amelyet az Igazgatótanácsban belül nem lehetett rendezni.
- 49 Mindazonáltal, amint arra a főtanácsnok indítványának 33. és 34. pontjában rámutatott, az a körülmény, hogy ilyen különleges bíraskodási mechanizmust hoztak létre annak lehetővé tétele érdekében, hogy az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény szerződő felei közötti ilyen jogvitákat a Bíróság elé terjesszék, nem érintheti a Bíróság azon hatáskörének terjedelmét, amellyel az egyébként a Szerződések alapján rendelkezik, hogy az EUMSZ 267. cikknek az e szerződések és az intézmények által hozott jogi aktusok értelmezésére vonatkozó rendelkezései szerint döntést hozzon abban az esetben, ha – mint az alapügyben is – egy tagállam bírósága előtt ilyen kérdés merül fel, és e bíróság úgy ítéli meg, hogy ítélete meghozatalához szükség van a kérdés eldöntésére, valamint kéri a Bíróságot, hogy hozzon ebben a kérdésben döntést.
- 50 E tekintetben a Bíróság egyébként már kimondta, hogy az olyan nemzetközi megállapodás, mint az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény, amelyet az EK-Szerződés 235. cikke (később EK 308. cikk, jelenleg EUMSZ 352. cikk) alapján kötöttek meg az Európai Közösségek, amelyeknek erre vonatkozóan a 94/557 és 94/558 határozat adott felhatalmazást, az Európai Unió tekintetében az EUMSZ 267. cikk első bekezdésének b) pontja értelmében vett, uniós intézmény által elfogadott jogi aktusnak minősül. Az ilyen egyezmény rendelkezései az egyezmény hatálybalépésnek időpontjától kezdve az Unió jogrendjének szerves részét alkotják, és így a Bíróság hatáskörrel rendelkezik arra, hogy előzetes döntést hozzon az említett egyezmény, valamint az ennek alapján elfogadott aktusok értelmezésére vonatkozóan (lásd ebben az értelemben: Oberto és O’Leary ítélet, 29–31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), amelyek között szerepel többek között a 2014. évi szabályzat is.
- 51 Ennélfogva a Bíróság hatáskörrel rendelkezik arra, hogy előzetes döntést hozzon ezen egyezmény és ezen szabályzat értelmezésére vonatkozóan.

Az ügy érdeméről

- 52 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az Európai Iskolák rendszere *sui generis* rendszer, amely nemzetközi megállapodás útján a tagállamok, illetve közöttük és az Unió közötti egyfajta együttműködést valósít meg (Oberto és O’Leary ítélet, 32. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 53 Az ítélkezési gyakorlatból következik az is, hogy az Európai Iskolák olyan nemzetközi szervezetnek minősülnek, amely az Unióval fenntartott működési kapcsolatai ellenére attól és annak tagállamaitól formálisan elkülönül (Oberto és O’Leary ítélet, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 54 Következésképp, noha az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény – amint ez a jelen ítélet 50. pontjában szerepel – az EUMSZ 267. cikk első bekezdésének b) pontja értelmében uniós intézmény jogi aktusának minősül, az a nemzetközi jog hatálya alá is tartozik, közelebbről pedig értelmezését illetően a szerződések nemzetközi jogának hatálya alá (Oberto és O’Leary ítélet, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 55 A szerződések nemzetközi jogát lényegében a Bécsi Egyezmény kodifikálta. Ezen egyezmény, 1. cikke értelmében, az államok közötti szerződésekre alkalmazandó. Mindazonáltal az egyezmény 3. cikkének b) pontja értelmében az a tény, hogy az egyezmény hatálya nem terjed ki az államok és a nemzetközi jog más alanyai közötti nemzetközi megállapodásokra, nem érinti a Bécsi Egyezményben foglalt minden olyan szabálynak az ezen megállapodásokra történő alkalmazását, amelynek a nemzetközi jog alapján ugyanezen egyezménytől függetlenül alávetettek (Oberto és O’Leary ítélet, 35. pont).
- 56 Ebből következően a Bécsi Egyezményben foglalt szabályok alkalmazandók a tagállamok és valamely nemzetközi szervezet közötti megállapodásra – mint amilyen az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény –, amennyiben e szabályok az általános nemzetközi szokásjog kifejeződésai. Ez utóbbi egyezményt következőképpen e szabályok alapján kell értelmezni, különösen a Bécsi Egyezmény 31. cikkének megfelelően, amely a nemzetközi szokásjogot fejezi ki (lásd ebben az értelemben: Oberto és O’Leary ítélet, 36. és 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 57 A jelen ügyben emlékeztetni kell arra, hogy egyrészt az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény 27. cikke (2) bekezdésének első albekezdése értelmében első és végső fokon, illetve amikor minden egyéb közigazgatási eljárási lehetőség kimerült, a felülbírálati bizottság kizárólagos hatáskörébe tartozik minden olyan vitás kérdés, amely az ezen egyezménynek a hatálya alá tartozó személyekre (az igazgatási és a kiegészítő személyzet kivételével) való alkalmazására, valamint az Igazgatótanács vagy a valamelyik iskolának végrehajtó bizottsága által az egyezményben ráruházott hatáskörében eljárva e személyek tekintetében meghozott, az egyezményen vagy az egyezmény alapján elfogadott szabályokon alapuló, sérelmet okozó aktus jogszerűségére vonatkozik. E tekintetben az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény 27. cikke (2) bekezdésének második albekezdése egyébiránt pontosítja, hogy a felülbírálati bizottság előtt indított eljárásokra vonatkozó feltételeket és részletes szabályokat esettől függően a tantestület szolgálati szabályzata, a szerződéses tanárok alkalmazási feltételei vagy az Európai Iskolák általános szabályzata tartalmazza.
- 58 Másrészt a 2014. évi szabályzat 61. cikke A. része (1) bekezdésének, 62. cikke (1) és (2) bekezdésének, 66. cikke (1) és (5) bekezdésének, valamint 67. cikke (1) bekezdésének együttesen értelmezett rendelkezéseiből kitűnik, hogy a valamely Európai Iskola illetékes osztályozó értekezletének a középfokú tanulmányokat folytató tanuló magasabb évfolyamba bocsátásáról hozott határozatai ellen a tanulók törvényes képviselői csak a főtitkár által elismert alaki hibára vagy új tényre hivatkozással nyújthatnak be közigazgatási jogorvoslatot, és az ilyen jogorvoslat főtitkár általi elutasítása esetén az elutasító határozattal szemben a felülbírálati bizottság előtt fellebbezéssel lehet élni.
- 59 Ami a 2014. évi szabályzat e rendelkezéseinek hatályát illeti, előjáróban pontosítani kell, hogy PD és LC állításával ellentétben az említett rendelkezéseket nem lehet úgy értelmezni, hogy a közigazgatási jogorvoslat mellett, amelyet adott esetben a felülbírálati bizottság előtti fellebbezés követ az itt előírtak szerint, párhuzamosan fennáll egy másik, rendelkezésre álló azon jogorvoslati

lehetőség, amely szerint az érintett tanuló törvényes képviselői közvetlenül a nemzeti bíróságokhoz nyújthatnak be keresetet az osztályozó értekezlet által a tanuló magasabb középiskolai évfolyamba bocsátásának megtagadásáról hozott határozatával szemben.

- 60 Ugyanis a 2014. évi szabályzat 62. cikke (1) bekezdésének a szövege szerint az érintett határozatokkal szemben „jogorvoslatnak nincs helye”, kivéve a „főtitkár által elismert alaki hibára vagy új tényre hivatkozás[t]”, ami azt bizonyítja, tanuló törvényes képviselői számára az ilyen határozat megtámadásának egyetlen módja az, hogy első lépésként a főtitkárhoz fordulnak az így előírt közigazgatási jogorvoslattal, kizárva ebben a szakaszban minden olyan bírósági jogorvoslatot, amely közvetlenül az említett határozat ellen irányul.
- 61 Amint az egyébiránt az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény 27. cikke (2) bekezdése első albekezdésének, a 2014. évi szabályzat 66. cikke (1) és (5) bekezdésének, valamint 67. cikke (1) bekezdésének együttesen értelmezett rendelkezéseiből kitűnik, a főtitkár által az ilyen közigazgatási jogorvoslatot követően hozott határozattal szemben csak a felülbírálati bizottsághoz lehet fellebbezést benyújtani, amely ilyen esetben első és végső fokon kizárólagos jogkörrel rendelkezik e határozat, valamint az osztályozó értekezlet által az érintett tanuló magasabb évfolyamba bocsátásának megtagadásáról hozott határozat jogszerűségének vizsgálatára. E tekintetben arra is rá kell mutatni, hogy az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény 27. cikkének (6) bekezdése pontosítja, hogy a felülbírálati bizottság döntései a felekre nézve kötelezőek, és azok szükség esetén a tagállamok megfelelő hatóságai által végrehajthatók, ami azt is megerősíti, hogy az említett hatóságok nem hagyhatják figyelmen kívül a felülbírálati bizottságra ruházott, jellegüknél fogva kizárólagos hatásköröket.
- 62 Ezen előzetes pontosításokra figyelemmel, és azon kérdést illetően, hogy az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény 27. cikke (2) bekezdésének első albekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az, hogy a felülbírálati bizottságot olyan kizárólagos hatáskörrel ruházzák fel, mint amely a 2014. évi szabályzatnak a jelen ítélet 58. pontjában említett rendelkezéseiből következik, mindenekelőtt meg kell jegyezni, hogy a jelen ügyben teljesül az említett 27. cikk (2) bekezdésének első albekezdésében előírt azon feltétel, amely szerint a felülbírálati bizottság elé terjesztett jogvitáknak az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény „hatálya alá tartozó személyekre” való alkalmazására kell vonatkozniuk.
- 63 Nem kétséges ugyanis, hogy a személyek ilyen csoportjába tartoznak többek között az Európai Iskolák tanulói, akik az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény alapján létrehozott oktatási rendszer és szervezet elsődleges kedvezményezettjei. Ezen egyezmény első preambulumbekkezdése e tekintetben hangsúlyozza, hogy az Európai Iskolákat az európai intézmények megfelelő működésének biztosítása érdekében, az Európai Közösségek alkalmazottai gyermekeinek együttes oktatása céljából hozták létre. E tanulókat egyébként kifejezetten említi az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény számos rendelkezése, többek között ezen egyezmény 11. cikkének 3. pontja, amelynek értelmében az Igazgatótanácsnak kell meghatároznia a szabályokat a tanulóknak a következő évfolyamba vagy a középiskolába léptetésével kapcsolatban.
- 64 Ezt követően, a szintén az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény 27. cikke (2) bekezdésének első albekezdésében foglalt feltételt illetően, amely szerint a jogorvoslatnak „az egyezményen vagy az egyezmény alapján elfogadott szabályokon alapuló, sérelmet okozó aktus” ellen kell irányulnia, egyrészt a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy a „sérelmet okozó aktus” fogalmát tágan kell értelmezni, és úgy kell érteni, mint amely minden olyan aktusra

vonatkozik, amely valamely meghatározott jogi helyzetre közvetlenül hatással lehet (lásd ebben az értelemben: Oberto és O’Leary ítélet, 49. és 53. pont). Márpedig nyilvánvalóan ez a helyzet az olyan határozat esetében, amely megtagadja a tanuló magasabb évfolyamba bocsátását.

- 65 Másrészt nem vitatott, hogy a középfokú tanulmányokat folytató tanuló magasabb évfolyamba bocsátására vonatkozó határozatokat az illetékes osztályozó értekezlet hozza meg a 2014. évi szabályzat 61. cikke A. részének (1) bekezdése alapján, vagyis egy olyan rendelkezés alapján, amelyet az igazgatótanács az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény 10. cikke első és második bekezdésének, valamint 11. cikke 3. és 4. pontjának együttes alkalmazásával fogadott el. Az osztályozó értekezletnek a magasabb évfolyamba bocsátást nem engedélyező határozata tehát az ezen egyezmény 27. cikke (2) bekezdésének első albekezdése értelmében vett, „[az Európai Iskolák alapszabályát megállapító] egyezményen vagy az egyezmény alapján elfogadott szabályokon alapuló” aktusnak minősül.
- 66 Végül, ami az ugyanezen 27. cikk (2) bekezdésének első albekezdésében szereplő feltételt illeti, amely szerint a felülbírálati bizottság előtt megtámadható, sérelmet okozó aktusokat „az Igazgatótanács vagy valamely iskolának a végrehajtó bizottsága” hozza az érintettel szemben, a Bíróság a Bécsi Egyezmény 31. cikkében foglalt értelmezési szabályokra támaszkodva az Oberto és O’Leary ítélet 58. pontjában már pontosította, hogy önmagában annak a ténynek, hogy az Európai Iskola igazgatójának aktusait e rendelkezés kifejezetten nem említi, nincsen olyan hatása, hogy ezeket kivonja az említett rendelkezés hatálya alól.
- 67 A jelen ügyben meg kell vizsgálni, hogy a Bíróság által az Oberto és O’Leary ítéletben az Európai Iskola igazgatójától származó határozatokkal kapcsolatban megállapítottakhoz hasonlóan a Bécsi Egyezmény 31. cikkében foglalt szabályok lehetővé teszik-e az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény 27. cikke (2) bekezdése első albekezdésének olyan értelmezését, hogy azzal nem ellentétes az, hogy a felülbírálati bizottság a 2014. évi szabályzatnak a jelen ítélet 58. pontjában említett rendelkezései értelmében abban az esetben is kizárólagos hatáskörrel rendelkezik az Európai Iskola tanulójának magasabb évfolyamba bocsátását megtagadó határozatok elbírálására, ha azok nem Igazgatótanácstól vagy Európai Iskola végrehajtó bizottságától, hanem az osztályozó értekezlettől származnak.
- 68 E tekintetben a Bécsi Egyezmény 31. cikkének (1) bekezdését illetően emlékeztetni kell arra, hogy e rendelkezés szerint a szerződést jóhiszeműen, kifejezéseinek szövegösszefüggésükben szokásos értelme szerint, valamint tárgya és célja figyelembevételével kell értelmezni.
- 69 Márpedig először is azon szabályozási háttérrel illetően, amelybe az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény 27. cikke (2) bekezdésének első albekezdésében szereplő, „az Igazgatótanács vagy valamely Iskolának a [...] végrehajtó bizottsága által meghozott aktus” kifejezés tartozik, először is figyelembe kell venni, hogy ezen egyezmény 27. cikke (2) bekezdésének második albekezdése értelmében a felülbírálati bizottság előtt indított eljárásokra vonatkozó végrehajtási feltételeket és részletes szabályokat esettől függően többek között az Európai Iskolák általános szabályzata határozza meg (lásd ebben az értelemben: Oberto és O’Leary ítélet, 59. pont). A jelen ügyben ugyanis azokat a szabályokat, amelyek a felülbírálati bizottságnak kizárólagos felülvizsgálati jogkört biztosítanak arra, hogy az előírt közigazgatási jogorvoslat kimerítését követően elbírálja az osztályozó értekezlet által a tanuló magasabb évfolyamba bocsátásának megtagadásáról hozott határozatokat, illetve amelyek az ilyen fellebbezésekre vonatkozó részletes szabályokat állapítják meg, az általános szabályzat, nevezetesen a 2014. évi szabályzat tartalmazza.

- 70 Másodsor, amint az a jelen ítélet 65. pontjában már megállapításra került, azok a szabályok, amelyek az osztályozó értekezletnek hatáskört biztosítanak arra, hogy a tanulók magasabb évfolyamba bocsátásáról határozzon, és amelyek a magasabb évfolyamba lépést szabályozzák, a 2014. évi szabályzatban szerepelnek, és így azokat az Igazgatótanács az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény 10. cikkének első és második bekezdésével, valamint 11. cikkének 3. és 4. pontjával ráruházott hatáskörök alapján fogadta el. Így, noha az alapügy tárgyát képező aktust, mivel az egy osztályozó értekezlettől származik, azt nem közvetlenül az Igazgatótanács fogadta el, azonban azt az osztályozó értekezlet azon szabályozott hatáskörök alapján fogadta el, amelyekkel az Igazgatótanács által elfogadott aktus alapján felruházták.
- 71 Harmadsor, a felülbírálati bizottságot a 2014. évi szabályzat 67. cikke alapján megillető kizárólagos hatáskör elsősorban arra a határozatra vonatkozik, amellyel a főtitkár az érintett tanuló törvényes képviselői által az osztályozó értekezlet azon határozatával szemben benyújtott jogorvoslatról határozott, amely nem engedélyezte a tanuló magasabb évfolyamba bocsátását. Márpedig, amint az az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény 7. cikke első bekezdésének 2. pontjából, 12. cikkének 2. pontjából és 14. cikkéből következik, a főtitkár az Európai Iskolák összességének az Igazgatótanács által kijelölt, az Igazgatótanács képviseletére jogosult és az Igazgatótanács előtt felelős közös szerve. Ebből következően a főtitkár aktusai végső soron az Igazgatótanácsnak tudhatók be. Ez különösen így van akkor, ha azokat a főtitkár az Igazgatótanácstól származó felhatalmazás alapján fogadja el, mint ami a 2014. évi szabályzat 62. cikkéből is következik.
- 72 Másodsor, ami az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény által elérni kívánt célokat illeti, amint az ezen egyezmény első preambulumbekzdéséből kitűnik, az Európai Iskolákat azért hozták létre, hogy biztosítsák az Unió „alkalmazottai gyermekeinek együttes oktatását”, az uniós „intézmények megfelelő működése” érdekében.
- 73 Márpedig amint arra a főtanácsnok indítványának 73. és 75. pontjában rámutatott, az a tény, hogy az osztályozó értekezletek által az Európai Iskolák tanulóinak magasabb évfolyamba bocsátásával kapcsolatban hozott aktusainak bírósági felülvizsgálata egyetlen, az Európai Iskolák által alkotott nemzetközi szervezet részét képező szakosított bírósági fórum kezében összpontosul, hozzájárulhat az eljárási és ítélkezési gyakorlat által követett megközelítés egységességéhez, valamint az ilyen közös és azonos színvonalú oktatásra irányuló célkitűzésnek az említett iskolák mindegyikében egyenlő feltételek mellett történő megvalósításához.
- 74 A jelen ítélet 69–73. pontjában kifejtett megfontolásokból tehát az következik, hogy noha az osztályozó értekezletek aktusait nem említi kifejezetten az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény 27. cikke (2) bekezdésének első albekezdése, az a szabályozási háttér, amelybe e rendelkezés illeszkedik, és az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény által követett célok alapján megállapítható, hogy a hatáskörnek a felülbírálati bizottság javára a jelen ítélet 58. pontjában említett 2014. évi szabályzat rendelkezéseivel történő kiterjesztése nem sérti az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény e rendelkezését.
- 75 A Bécsi Egyezmény 31. cikke (3) bekezdésének a) és b) pontját illetően emlékeztetni kell arra, hogy abból az következik, hogy a szerződés értelmezése során a szövegösszefüggés mellett figyelembe kell venni egyrészt a részes felek között a szerződés értelmezésére vagy rendelkezéseinek alkalmazására vonatkozóan létrejött bármely utólagos megállapodást, másrészt pedig a szerződés alkalmazása során utólag kialakult minden olyan gyakorlatot, amely a szerződés értelmezését illetően a részes felek megegyezését jelenti.

- 76 E tekintetben a Bíróságnak már volt alkalma hangsúlyozni, hogy a nemzetközi jogban nem tilos, és nem is szokatlan ugyanis a nemzetközi megállapodás feleinek azon lehetőség biztosítása, hogy – az e megállapodás tartalmára vonatkozó közös akaratuk alakulásával párhuzamosan – pontosítsák annak értelmezését. Az ilyen pontosításokat maguk a felek vagy az általuk létrehozott és őket kötelező döntéshozatali jogkörrel felruházott szerv végezheti el. Az ilyen értelmező aktusok ebben az esetben a Bécsi Egyezmény 31. cikkének (3) bekezdésének a) pontjából következő joghatásokkal bírnak (lásd ebben az értelemben: 2019. április 30-i 1/17 [EU–Kanada átfogó gazdasági és kereskedelmi megállapodás] vélemény, EU:C:2019:341, 233. és 234. pont).
- 77 A Bíróság egyébiránt már kimondta, hogy az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény 27. cikke (2) bekezdése első albekezdésének első mondatában szereplő, „az Igazgatótanács vagy valamely Iskolának a végrehajtó bizottsága által meghozott aktus” kifejezés hatályának meghatározásához a Bécsi Egyezmény 31. cikke (3) bekezdése b) pontjának megfelelően többek között az ezen egyezmény alkalmazása során utólag kialakult gyakorlatra kell hivatkozni (lásd ebben az értelemben: Oberto és O’Leary ítélet, 60. és 62. pont).
- 78 Márpedig a jelen ügyben először is hangsúlyozni kell, hogy – amint az az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény 8. cikkének (1) bekezdéséből következik – az Igazgatótanács tagja többek között „az [Unió] minden egyes tagállamának miniszteri szintű képviselője vagy képviselői, akik felhatalmazással rendelkeznek az adott tagállam kormányának képviseletére”, valamint az Európai Bizottság egy tagja.
- 79 Ebből következik, hogy a 2014. évi szabályzat rendelkezéseit, és különösen annak 62., 66. és 67. cikkét, amelyek egyrészt bevezették az osztályozó értekezlet által a tanuló magasabb középiskolai évfolyamba bocsátásának megtagadásáról hozott határozatával szemben a főtitkárhoz benyújtott közigazgatási jogorvoslat lehetőségét, másrészt pedig kizárólagos felülvizsgálati jogkört biztosítottak a felülbírálati bizottság számára a főtitkár által az ilyen közigazgatási jogorvoslat nyomán elfogadott határozattal szemben benyújtott fellebbezés elbírálására, az említett tagállamoknak és az Uniónak a képviseletükre jogosult, megfelelően felhatalmazott képviselői fogadták el.
- 80 Másodszor, noha az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény 26. cikke hatáskört biztosít a Bíróság számára a szerződő felek között ezen egyezmény értelmezésével és alkalmazásával kapcsolatos, és az Igazgatótanács által nem megoldott jogvita elbírálására, a 2014. évi szabályzat 62., 66. és 67. cikkének, és ezt megelőzően a 2005. évi szabályzat megfelelő rendelkezéseinek elfogadása nem vezetett ahhoz, hogy a szerződő felek ezek elfogadásának megakadályozása vagy megkérdőjelezése érdekében a Bírósághoz forduljanak. Így a 2014. évi szabályzat e rendelkezéseinek az Igazgatótanács keretében ülésező, az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezményben részes szerződő felek általi elfogadása is azt tanúsítja, hogy a szerződő felek konszenzust értek el az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény rendelkezéseinek alkalmazását és értelmezését illetően a 2014. évi szabályzat említett rendelkezéseinek elfogadása során.
- 81 Ráadásul az említett szerződő felek sem vitatták, illetve kérdőjelezték meg – adott esetben az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény 26. cikkében előírt mechanizmus alkalmazásával – azt, hogy a 2014. évi szabályzat 62., 66. és 67. cikkét, valamint a korábban a 2005. évi szabályzatban foglalt hasonló rendelkezéseket a későbbiekben rendszeresen alkalmazza egyrészt a főtitkár, az osztályozó értekezlet által a tanuló magasabb középiskolai évfolyamba bocsátásának megtagadásáról hozott határozatával szemben hozzá benyújtott közigazgatási

jogorvoslat elbírálásakor, másrészt pedig a felülbírálati bizottság, a főtitkár határozataival szemben hozzá benyújtott fellebbezések elbírálásakor, a 2014. évi szabályzat 67. cikke által ráruházott felülvizsgálati jogkörének következetes gyakorlása során.

- 82 E körülmények között a 2014. évi szabályzat 62., 66. és 67. cikkének, és ezt megelőzően a 2005. évi szabályzatban szereplő hasonló rendelkezéseknek az Igazgatótanács általi elfogadása, valamint e rendelkezéseknek mind a főtitkár, mind a felülbírálati bizottság általi, azóta folyamatos alkalmazása – miközben az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény szerződő felei nem vitatták ezek elfogadását, illetve alkalmazását – alkalmas annak bizonyítására, hogy a szerződő felek között az említett egyezmény értelmezésére és rendelkezéseinek alkalmazására vonatkozóan a Bécsi Egyezmény 31. cikk (3) bekezdésének a) pontja értelmében vett utólagos megállapodás jött létre, vagy legalábbis a Bécsi Egyezmény 31. cikke (3) bekezdésének b) pontja értelmében vett, ezen értelmezést illetően a részes felek megegyezését jelentő gyakorlat alakult ki. Azt ugyanis, hogy az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezményben részes felek nem vitatták e rendelkezések folyamatos alkalmazását, úgy kell tekinteni, mint e felek olyan magatartását, amely az említett alkalmazáshoz való hallgatólagos hozzájárulásukat fejezi ki, és ezért erre irányuló gyakorlatnak minősül.
- 83 Márpedig az ilyen megállapodás és/vagy gyakorlat elsőbbséget élvezhet az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény 27. cikke (2) bekezdése első albekezdése első mondatának szövegével szemben. Ebből következően e rendelkezést úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az, hogy az Európai Iskolák osztályozó értekezleteinek a tanuló magasabb évfolyamba bocsátását megtagadó határozatait főszabály szerint az említett rendelkezés hatálya alá tartozónak tekintsék (lásd ebben az értelemben: Oberto és O’Leary ítélet, 65–67. pont).
- 84 A fentiek összességéből az következik, hogy a felülbírálati bizottság a 2014. évi szabályzat 67. cikkének (1) bekezdése értelmében az e szabályzat 62. cikkének (1) bekezdésével bevezetett közigazgatási eljárási lehetőség kimerülését követően a felülbírálati bizottság első és végső fokon kizárólagos hatáskörrel rendelkezik az Európai Iskola osztályozó értekezletének egy középfokú tanulmányokat folytató tanuló magasabb évfolyamba bocsátásának megtagadásáról szóló határozatával kapcsolatos bármely jogvitára, és az ilyen kizárólagos hatáskör nem sérti az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény 27. cikkének (2) bekezdését.
- 85 Pontosítani kell továbbá, hogy a PD és LC állításával ellentétben az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény és a 2014. évi szabályzat releváns rendelkezéseinek ilyen értelmezése nem sérti az érintettek hatékony bírói jogvédelemhez való jogát.
- 86 E tekintetben a jelen ítélet 52. és 72. pontjából kitűnik, hogy az Európai Iskolák rendszere *sui generis* rendszer, amelyet nemzetközi megállapodás útján hoztak létre, és amely az Unió és a tagállamok között tett olyan kötelezettségvállalások eredménye, amelyek létjogosultsága a felek azon szándékából ered, hogy biztosítsák az Unió intézményeinek megfelelő működését. Az Európai Iskolák rendszere, noha az Uniótól elkülönülő nemzetközi szervezetet testesít meg, funkcionálisan szorosan kapcsolódik az Unióhoz, amint arra a jelen ítélet 53. pontja emlékeztet. A 94/557 és a 94/558 határozat harmadik és negyedik preambulumbekzdése egyébiránt hangsúlyozza, hogy az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény Unió általi megkötését többek között az a körülmény vezérelte, hogy az Unió ezen egyezmény végrehajtásában való részvétele az egyezményben és az egyezmény rendelkezéseinek megfelelően elfogadott jövőbeli jogi aktusokban megállapított hatáskörök gyakorlása során szükségesnek tűnt az Unió célkitűzéseinek eléréséhez.

- 87 Amint arra a Bizottság a tárgyaláson hivatkozott, és a főtanácsnok az indítványának 97. pontjában rámutatott, az Uniót létrehozó szerződésekkel létrehozott jogrend így tehát a nemzetközi szerződések jogának olyan szabályrendszerét testesíti meg, amely relevánsnak bizonyulhat az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény értelmezése szempontjából, amint az a Bécsi Egyezmény 31. cikke (3) bekezdésének c) pontjából is kitűnik. Ez utóbbi rendelkezés ugyanis, amely a nemzetközi szokásjogot kodifikálja, előírja, hogy a szerződések értelmezésekor a szövegösszefüggés mellett figyelembe kell venni a nemzetközi jognak a részes felek viszonyában alkalmazható idevonatkozó szabályait, amelyek közé tartoznak többek között a szerződő felek által kötött, ilyen értelmezés tárgyát képező egyéb szerződések is (lásd: CIJ, a kölcsönös bűnügyi jogsegélyre vonatkozó egyes kérdésekkel kapcsolatos ügy [Djibouti kontra Franciaország], 2008. június 4-i ítélet, Recueil 2008., 219. o., 112–114. §). Márpedig a jelen ügyben az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezményt az Unió tagállamai és maga az Unió kötötték meg, és az előbbiek az utóbbit létrehozó szerződések részes felei, az utóbbi pedig e szerződésekből eredezteti létét, jogi személyiségét és hatásköreit.
- 88 E tekintetben emlékeztetni kell arra is, hogy az Unió által kötött nemzetközi megállapodásoknak teljes mértékben összeegyeztethetőnek kell lenniük a Szerződésekkel, valamint az azokból eredő alkotmányos elvekkel, köztük többek között az Európai Unió Alapjogi Chartájában (a továbbiakban: Charta) meghatározott biztosítékokkal (lásd ebben az értelemben: 2019. április 30-i 1/17 [EU–Kanada átfogó gazdasági és kereskedelmi megállapodás] vélemény, EU:C:2019:341, 165. és 167. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 89 Az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezményt illetően különösen a jelen ítélet 86–88. pontjában kifejtett megfontolásokból az következik, hogy az uniós jog általános elveinek egyrészt irányadónak kell lenniük az említett egyezmény értelmezése során, másrészt az egyezmény által létrehozott szerveknek megfelelően figyelembe kell venniük és be kell tartaniuk azokat, amikor az egyezményben meghatározott szabályokból eredő hatásköröket gyakorolják, és az egyezmény rendelkezéseivel összhangban jogi aktusokat fogadnak el (lásd ebben az értelemben: 2011. június 14-i Miles és társai ítélet, C-196/09, EU:C:2011:388, 43. pont; Oberto és O’Leary ítélet, 74. pont).
- 90 Ami konkrétan a hatékony bírói jogvédelem jelen ügyben tárgyalt elvét illeti, az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében ez az elv a tagállamok közös alkotmányos hagyományain nyugvó uniós jogi alapelv, amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én aláírt európai egyezmény (kihirdette: az 1993. évi XXXI. tv.) 6. és 13. cikke rögzít, és amelyet jelenleg a Charta 47. cikke is megerősít (2021. május 18-i Asociația „Forumul Judecătorilor din România” és társai ítélet, C-83/19, C-127/19, C-195/19, C-291/19, C-355/19 és C-397/19, EU:C:2021:393, 190. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 91 Egyébiránt az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény negyedik preambulumbekzdésének ötödik franciabekezdése értelmében ezen egyezmény célkitűzései között szerepel a hatékony bírói jogvédelem biztosítása az Igazgatótanács, illetve az Európai Iskolák végrehajtó bizottságainak aktusai ellen, és ez a cél vezérelte a felülbírálati bizottság felállítását is (lásd ebben az értelemben: Oberto és O’Leary ítélet, 48. pont).
- 92 Először is a felülbírálati bizottságát illetően a Bíróság úgy ítélte meg, hogy az megfelel minden olyan tényezőnek, amely alapján valamely szervezetet az EUMSZ 267. cikk szerinti „bíróságnak” lehet minősíteni – ezek közé tartozik többek között az, hogy a szervezet jogszabály alapján jött létre, állandó jelleggel működik, hatásköre kötelező jellegű, az eljárása kontradiktórius jellegű, az

említett szervezet jogszabályokat alkalmaz, valamint hogy a szervezet független –, kivéve azt a tényt, hogy nem tartozik valamely tagállamhoz (lásd ebben az értelemben: Oberto és O’Leary ítélet, 72. pont).

- 93 Ezt követően, ami azt a körülményt illeti, hogy a felülbírálati bizottság első és végső fokon határoz, emlékeztetni kell arra, hogy a Charta 47. cikke értelmében a hatékony bírói jogvédelem elve a bírósághoz való fordulás jogát, nem pedig a többfokú bírósági eljárást biztosítja (Oberto és O’Leary ítélet, 73. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 94 Végül, ami a felülbírálati bizottságnak az egyik Európai Iskola osztályozó értekezletének a tanuló magasabb évfolyamba bocsátásának megtagadásáról szóló határozatai tekintetében biztosított felülvizsgálati jogkör terjedelmét illeti, a 2014. évi szabályzat 62. cikkének (1) bekezdéséből kitűnik, hogy az osztályozó értekezletek ilyen határozatait a tanulók törvényes képviselői kizárólag a főtítkárral az iskola és a tanuló törvényes képviselői által benyújtott iratok alapján elismert alaki hibára vagy új tényre hivatkozással támadhatják meg.
- 95 E rendelkezés szerint „alaki hiba” alatt a magasabb évfolyamba lépés tekintetében követendő eljárásra vonatkozó valamely jogi szabály olyan megsértése értendő, amelynek hiányában az osztályozó értekezlet határozata eltérő lett volna, és e tekintetben pontosítja azt is, hogy a vizsgák gyakorlati megszervezésének módja az iskolák feladata, és nem tekinthető alaki hibának. „Új tény” alatt értendő minden olyan körülmény, amelyet azért nem hoztak az osztályozó értekezlet tudomására, mert az a tanácskozás időpontjában mindenki – a tanárok, a szülők és a tanulók – előtt ismeretlen volt, és amely befolyásolhatta volna az osztályozó értekezlet határozatának tartalmát, a szülők előtt ismert, de az osztályozó értekezlet tudomására nem hozott tény pedig nem minősíthető a jelen rendelkezés értelmében vett új ténynek.
- 96 A 2014. évi szabályzat 62. cikke (1) bekezdésének utolsó albekezdése ezenkívül pontosítja, hogy a tanulók képességeinek értékelése és az iskolaév során valamely fogalmazásra vagy munkára vonatkozó osztályzat adása kizárólag az osztályozó értekezlet mérlegelési jogkörébe tartozik, és ezekkel szemben jogorvoslatnak nincs helye.
- 97 Amint az a felülbírálati bizottság által hozott, a varesei Európai Iskola által benyújtott határozatokból kitűnik, a 2014. évi szabályzat 62. cikke (1) bekezdésének rendelkezései, noha a főtítkárhoz benyújtott közigazgatási jogorvoslatra vonatkoznak, következésképpen meghatározzák a felülbírálati bizottság felülvizsgálati jogkörének terjedelmét a tanuló törvényes képviselői által a főtítkárnak a hozzá eredetileg benyújtott közigazgatási jogorvoslati kérelmet elutasító határozatával szemben benyújtott jogorvoslat esetén.
- 98 A bírósági jogorvoslat, még ha az ilyen módon korlátozott is, különösen annak érdekében, hogy megőrizze azt a pedagógiai jellegű mérlegelési mozgásteret, amely szükségszerűen megilleti a tantestületet, amely oktatta azt a tanulót, akinek a magasabb évfolyamba bocsátása a tantestület vizsgálatának és döntésének tárgyát képezi, nem sérti a hatékony bírói jogvédelem elvét, amennyiben a 2014. évi szabályzat 62. cikkének (1) bekezdése értelmében „a magasabb évfolyamba lépés tekintetében követendő eljárásra vonatkozó valamely jogi szabály [...] megsértése” alatt tágabb értelemben bármely olyan – akár szigorúan eljárási, akár anyagi – szabály megsértését kell érteni, amely szükségszerűen irányadó az osztályozó értekezletek tanácskozása során. Amint az a jelen ítélet 89. pontjából kitűnik, e szabályok között szerepelnek többek között az uniós jog alkalmazandó általános elvei is, amelyek tiszteletben tartását a

felülbírálati bizottságnak következképpen biztosítania kell, amikor az osztályozó értekezletnek egy tanuló magasabb évfolyamba bocsátását megtagadó határozatával kapcsolatos jogorvoslat tárgyában jár el.

- 99 Ami az a felülbírálati bizottság által az osztályozó értekezlet ilyen határozatának indokolására vonatkozóan gyakorolt felülvizsgálat terjedelmét illeti, a hatékony bírói jogvédelem elve többek között megköveteli, hogy – az osztályozó értekezletre ruházott döntéshozatali funkcióhoz szorosan hozzátartozó, fent említett széles mérlegelési mozgástér sérelme nélkül – az ilyen felülvizsgálat legalább a hatáskör túllépése, a hatáskörrel való visszaélés, a téves jogalkalmazás vagy a nyilvánvaló értékelési hiba hiányának ellenőrzésére vonatkozzon (lásd ebben az értelemben: 2019. november 19-i A. K. és társai [A legfelsőbb bíróság fegyelmi tanácsának függetlensége] ítélet, C-585/18, C-624/18 és C-625/18, EU:C:2019:982, 145. pont; 2021. április 15-i FV kontra Tanács ítélet, C-875/19 P, EU:C:2021:283, 65. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 100 Egyetlen kérdésével a Corte suprema di cassazione (semmitőszék) lényegében arra vár választ, hogy az Európai Iskolák alapszabályát megállapító egyezmény 27. cikkének (2) bekezdését a 2014. évi szabályzat 61., 62., 66. és 67. cikkével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy az e szabállyal bevezetett közigazgatási eljárási lehetőség kimerülését követően első és végső fokon a felülbírálati bizottság kizárólagos hatáskörébe tartozik az Európai Iskolák osztályozó értekezletei által a tanuló magasabb középiskolai évfolyamba bocsátásának megtagadásáról hozott határozat jogszerűségével kapcsolatos minden jogvita.

A költségekről

- 101 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

Az Európai Iskolák alapszabályát megállapító, a tagállamok és az Európai Közösségek között 1994. június 21-én Luxemburgban kötött egyezmény 27. cikkének (2) bekezdését az Európai Iskolák általános szabályzata 2014–03-D-14-fr-11. sz. változatának 61., 62., 66. és 67. cikkével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy az e szabállyal bevezetett közigazgatási eljárási lehetőség kimerülését követően első és végső fokon a felülbírálati bizottság kizárólagos hatáskörébe tartozik az Európai Iskolák osztályozó értekezletei által a tanuló magasabb középiskolai évfolyamba bocsátásának megtagadásáról hozott határozat jogszerűségével kapcsolatos minden jogvita.

Aláírások